

Unuk slavnoga književnika četverostruki je prvak Hrvatske u jedrenju na dasci, ali i osvajač tri zlatne medalje u Austriji te nekadašnji prvak - Tajlanda

Da ozbiljna znanost poput fizike i jurišanje na valove mogu ići ruku pod ruku, dokazuje primjer Vladana Desnice, 34-godišnjeg doktora fizike i višestrukog prvaka Hrvatske i Austrije u jedrenju na dasci. Unuk Vladana Desnice, po kojemu je i dobio ime, čiji se roman "Proljeća Ivana Galeba" ubraja u klasike hrvatske književnosti, nažalost nije imao priliku upoznati djeda jer je umro nekoliko godina prije njegova rođenja.

Nadareni fizičar i windsurfer prije pet se mjeseci, nakon 14 godina provedenih u Beču, zauvijek vratio u Zagreb i zaposlio u Institutu "Ruder Bošković". Ondje trenutačno najviše radi na primjeni nuklearnih metoda u istraživanju kulturne baštine i umjetničkih djela, što je izravno vezano uz temu njegova doktorata.

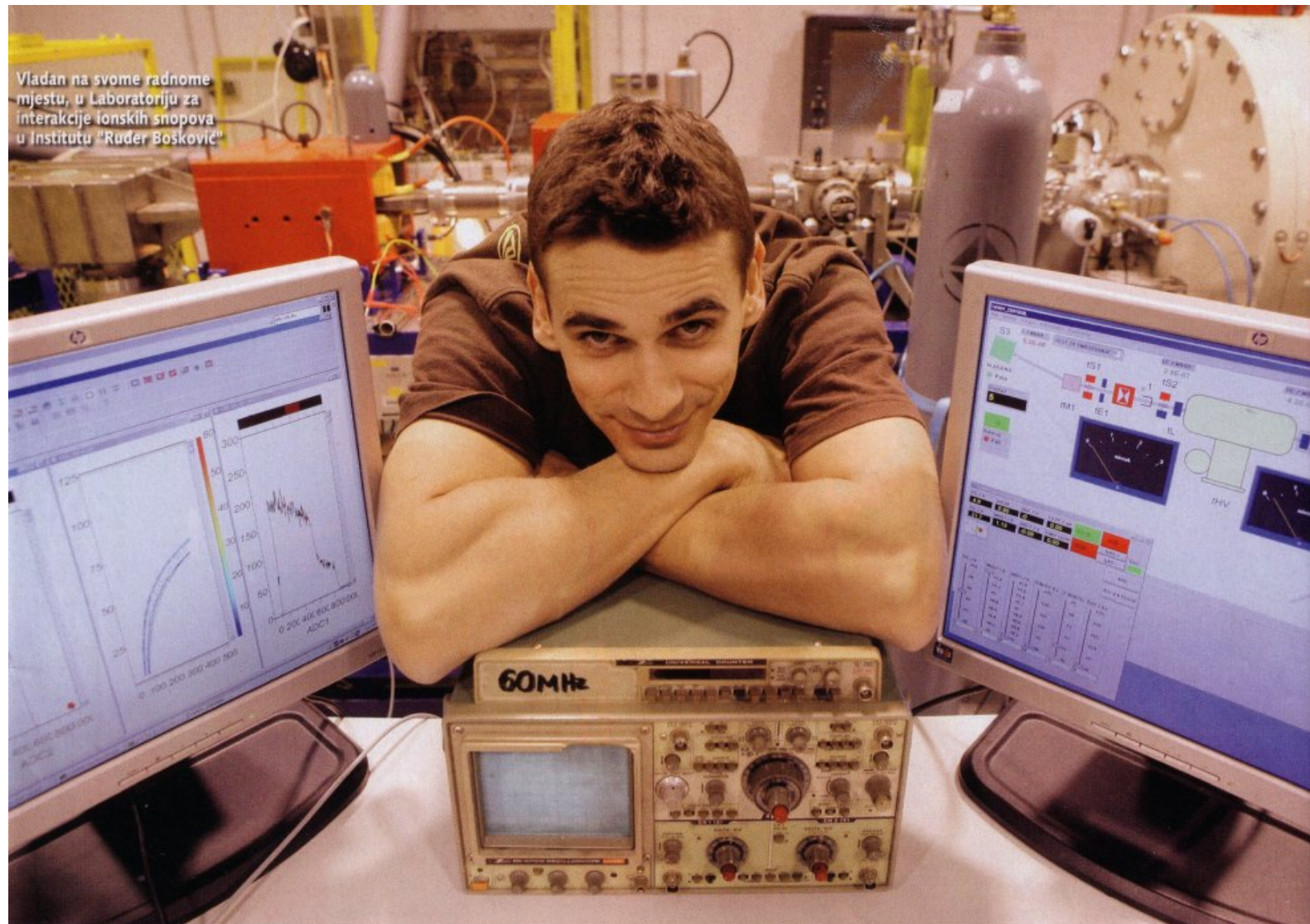
Povezanost umjetnosti i fizike

- Jako mi je zanimljivo sve vezano uz umjetnost i fiziku, stoga sam vrlo sretan što sam to uspio ujediniti. Riječ je o analiziranju umjetničkih djela, slika, pigmenata ozračivanjem rendgenskim zrakama i protonima, iz čega se vrlo brzo može doznati iz kojeg razdoblja djela potječu, a vrlo lako otkrivamo i krivotvorine - kaže Vladan ističući da tako prikupljene informacije često rabe restauratori i konzervatori. Te se metode, dodaje, u svijetu koriste već neko vrijeme, no u Hrvatskoj su još uvijek slabo zastupljene. Ipak, stručnjaci s Rudera u koordinaciji s Restauratorskim zavodom rade na proširivanju i unapređivanju te djelatnosti, čemu će zasigurno pomoći angažman mladog fizičara Vladana.

Za odlazak u austrijsku prijestolnicu prije 14 godina bila je zaslužna upravo ljubav prema eksperimentalnoj fizici. Vladan se želio obrazovati na bečkom tehničkom sveučilište, a htio je naučiti i još jedan strani jezik. Njegova je cijela obitelj tijekom Vladanove osnovne i dijela srednje škole živjela u Americi, pa je izvrsnom engleskom poželio dodati i njemački, no kaže da mu i dandanas bolje i prirodnije ide engleski. Tijekom boravka u Beču gotovo je svaki vikend provodio u Zagrebu ili Ljubljani, gdje mu živi djevojka Urška, također windsurferica. Upoznali su se na jednom natjecanju, a zajedno su gotovo tri godine. Sada, kad živi u rodnom Zagrebu, Vladan je jako blizu svojoj djevojci,

Vladan na svome radnom mjestu, u Laboratoriju za interakcije ionskih snopova u Institutu "Ruđer Bošković"

no o zajedničkom životu još ne razmišljaju.

- U Zagrebu mi je sjajno. Dok sam živio u Beču, jako su mi nedostajali ovdašnji mentalitet i opuštenost. Rijetko se koji stranac u Beču, unatoč njegovoj ljepoti, može osjećati kao doma, jer je sve znatno hladnije nego ovdje - priča napominjući kako se preporodio otkad se vratio u rodni grad. Ipak, Austrija je, za razliku od Hrvatske, tvrdi, socijalno osjetljivija država, gdje nema prevelikih negativnih iznenađenja.

Ovisnik o brzini

Ovaj ovisnik o brzini, kako se sam naziva, bio je prvak Hrvatske u jedrenju na dasci četiri puta, za Austriju je osvojio zlatnu medalju tri puta, a prije šest godina bio je prvak Tajlanda.

- To se dogodilo sasvim slučajno. Tijekom Svjetskog prvenstva moja je ekipa došla ranije kako bismo trenirali u zaljevu pokraj Bangkoka. Sve se poklopilo s njihovim državnim prvenstvom, na kojem sam sudjelovao i pobijedio - skromno priča Vladan, kojeg brzine privlače, ističe, samo u sportu. Ne voli se naganjati automobilom, draže mu je osjetiti adrenalina u surfanju, skijaškom trčanju ili na mountain biku, što smatra opasnijim sportom od surfinga jer se ljudi u njemu više "lome". No, u jedrenju na dasci se zato polomi dosta opreme, pa tako Vladan svake godine promijeni cijeli komplet, tridesetak dasaka i pedesetak jedara.

- Oprema se najviše uništava na velikim valovima kao što su oni na Kanarima, kamo najradije idem - otkriva, ali i ističe da mu nije žao

jer već dvadeset godina doslovce živi za vjetar. U Hrvatskoj mu je za surfanje najdraži Bol na Braču, vrh Istre, odnosno Premantura, te Viganj na Pelješcu, gdje ljeti u kanalu uvijek pušu stabilni vjetrovi za regate.

Kod odlazaka na more, kaže, nimlo mu nije važna ljepota obale ili luksuzan smještaj, jer ga je upravo surfanje, kao stil života, učinilo non-konformistom.

- Nije mi važan komfor, no mislim da je to slučaj sa svim pravim ljubiteljima prirode i pustolovnih sportova. Meni je uvijek na prvom mjestu surfanje, zabava i mjesto s mnogo vjetrova - kaže.

Spoj fizike i valova ne smatra nimalo čudnim, dapače, kaže da mu je bavljenje znanostju opuštanje od jurišanja na valove.

- Čovjek u životu uvijek traži neku ravnotežu između posla i slobodnog vremena, a za mene je ovo idealan spoj - veli Vladan, koji svaki slobodan trenutak iskorištava za boravak u prirodi.

Kaže da baš nema talenta za pisanje kao djed, ali često napiše pokoji članak za Adventure sport, portal specijaliziran za praćenje ekstremnih sportova (www.adventure-sport.net). No, za njega još ima nade - njegov je djed roman "Proljeća Ivana Galeba" napisao tek u četrdesetima. Kad se predstavi, kaže da ga ljudi većinom ne povežu s velikim piscem jer danas, nažalost,

malo ljudi ima vremena za čitanje. Više ga poznaju po njegovim sportskim uspjesima.

Jedino sestra odmetnica

- Ja sam, zapravo, najviše okrenut sportu - cijeli se život nečim bavim, čak sam se natjecao i u skijanju, a poslije se prebacio na jedrenje i surfanje.

Tek se ove godine, ističe, počeo intenzivnije baviti fizikom jer je, dok je studirao, mnogo više surfao. U Zagrebu se često viđa s roditeljima, također fizičarima, te sestrom Natašom, službenom liječnicom hrvatske skijaške reprezentacije.

- Svi smo fizičari, jedino je Nataša "odmetnica" - kroz smijeh kaže Vladan. Skromno tvrdi kako ne smatra da je puno toga postigao u životu.

- Sve se odvijalo nekako normalno i nikad sebi nisam postavljao velike ciljeve. Sve što radim, radim iz ljubavi, i možda mi zato tako dobro ide - zaključuje i dodaje da se njegova životna situacija razvija onako kako i on sam iznutra raste. Zasad, kaže, ide sve dan za danom, jako je zadovoljan radom na Institutu "Ruđer Bošković", u Laboratoriju za interakcije ionskih snopova, jer se ondje otvara mnogo novih stvari, a i ne radi se o klasičnom poslu. No, zov vjetra je i dalje prejak, pa Vladan misli da će cijeli život ganjati valove i fiziku. ■

U jedrenju na dasci često se lomi oprema pa Vladan godišnje promijeni tridesetak dasaka i pedesetak jedara